

פרטי-כל ישיבת ועדת הכנסת על הכנסת, שהוקמה ביום 9.7.47.

נכבדים ד"ר א. גרנובסקי (יו"ר), ד"ר א. קולן - שר האוצר,

ד"ר ב. סגל	ד"ר א. אפרתי
ה. מרדכי	ד"ר י. בדר
י. דוקח	מ. בדר
הרב שאג	א. בן-אליעזר
ד. מרדכי	מ. בן-עמי
ד"ר א. ברנמן	מ. גרנובסקי
מ. פורת	ש. דייץ
מר קיצבינגר	א. הרצפלד
י. דובן	מ. נפתלי

על שדר היוזם א) המעך הדיון בשאלת סט הכנסת:
 1. המינימום החפשי סט הכנסת;
 2. ניכוי תלויות זרמי בשדה מחשב סט הכנסת.
 ב) איזור מתן ערובת ע"י הממשלה לסוכנות היהודית.

א. המעך הדיון בשאלת סט הכנסת

1. המינימום החפשי סט הכנסת.

ד"ר הורצקה מציע, כי הממשלה דורשת לה להכניס כל שנוי בגובה המינימום החפשי סט הכנסת, כלומר 250 ל"י.

ד"ר סגל מביע להבדיל את המינימום החפשי סט ל-325 ל"י.

מר מרדכי מדגיש, כי הגדלת המינימום החפשי סט הכנסת בהתאם להצעת ד"ר סגל, תגרום להפסד של כמיליון ל"י, לפחות. אם ההיה הקטנה כלשהי בגובה החכמות, יהיה צורך להקטין את ההוצאות או לפצוא מקורות הכנסת אחרים - שאין לראות את מציאותם. המינימום, בצורתם הנוכחית, מכסה את מינימום פתח ירוש. ההבדל, העלול להתארות עם הצעתו של ד"ר סגל, יתבטא בערך בששים נרוש לחדש.

למ. מרדכי נדחתה הצעת ד"ר סגל להבדיל את המינימום החפשי סט הכנסת מ-250 ל"י ל-325, ברוב של 8 קולות נגד 1.

ד"ר סגל שומר לו זכות להסתמכות בצדון במליאת הכנסת. כן שומר ד"ר סגל הסתייגות בענין המפורט מהדיון בדבר.

ד"ר בדר מציע, כי אדם, שהכנסתו אינה עולה על מינימום המתייחס, יהיה חפשי סט הכנסת. על מינימום המתייחס תחליט באופן כללי מדי פעם בפעם הממשלה, שתחם גם מוסכמה להבדיל בהערכות לפי הסגל המשתנה של האדם ולפי הנאי בקום מגורים. החלטות הממשלה, הקובעות את מינימום המתייחס, תפורסמה ברשומות.

ד"ר בדר מביע לקבוע ה מינימום המתייחס ל-480 ל"י.

למ. מרדכי נדחתה הצעת ד"ר בדר כנ"ל ברוב קולות נגד 3.

ד"ר בדר שומר לו זכות להסתמכות במליאת הכנסת.

ד"ר בדר מציע להלן, כי סט המביע מן הכנסת הנובעת מספר עבודת, יהיה מדרגה גבוה יותר נמוך מן סט המביע לפי הדירות המלל.

על האוצר

מצ"ע, כי פירוש הצעה - הקצנת התכנסות בשארית אלפי לירות.
החם, המתקבל מהקצובים, הוא הרבה יותר נמוך בארץ מאשר במקומות
אחרים ואין כל אפשרות להקטין עוד, זו היתה פגיעה קשה בתכנסות המדינה.

לאחר הצבעה

בהחלט הצעה זו בדרך הנ"ל ברוב של 7 קולות נגד 3.
ד"ר בדר סופר לו התחייבות בשאלה זו.

ד"ר בדר

מצ"ע להגביל את זכות האוצר להחזיר הקצות שהופיעה מהחם
ל-50%.

על האוצר

קובע, כי האוצר לא שחרר עד כה שום קואופרטיבים מן החם.
האוצר נהג בהחם לרשימת שנקבל בליוויה מהממשלה המנדטורית.
מספר קואופרטיבים משלמים את סם התכנסות במלא ולא לבגרי ברוד.
אם יש לשחררם ב-50%.

בדרך כלל משחררים מן החם את הקואופרטיבים, שאין להם רוח
והמסדרים אך ורק את חבריהם. הממשלה המנדטורית הוציאה גם כולל משלמי המסים
את הקבוצים ואת הקבוצות. אולם, בי"ב הקבוצים והקבוצות דרשו יחס שונה
כסו לכל יחד האזורים והם סוכנים לשלם את החם. עד האוצר נמצא עתה במצ"ע
אחם. התכנסות הקבוצים היום אמטית, והיא חגורה להוצאות אדמיניסטרטיביות
ניכרות, אך יש רצון לעשות את הדבר כדי להפסיק את הלעז. אין לראות בזה שאלה
של רוח או הפסד, כי זהו אך אקט דימונסטרטיבי-מוסרי. רצוי לדחות את החלטת
עד לבגרי המדינה.

על דוקא

מצ"ע, במקרה שיוחלט להסיל סם התכנסות גם על קבוצים וקבוצות,
שהחם הזה יחול על הקבוצים לאחר המש-עשרה שנה, שתקבענה
בתקופת תחום ההתיישבות החקלאית.

על האוצר

מצ"ע לדחות את ההצבעה בשאלה זו, כי יתכן שתובא בינתיים
הצעה מטעם האוצר כעניין זה.

ד"ר בדר

מסכים לדחיית ההצבעה.

2. ניכוי חרובות ודפי בטוח פתישונם סם התכנסות.

חבר"ר:

כעת מוכיח מהתכנסות התייבות ב-200 עד 200 ל"י דפי חרובות,
בטוח, סם אחד וקצרות המוליים. אם השלומים אלה עולים על
200 ל"י, אפשר לזכותם בנובת של עד 5% מהתכנסות, בהנאי כי ניכוי זה יהווה
סחצית התרומה. רשימת המוסדות, הנהגים בהנחה זו, פאשרת הממשלה.

ישנה בעת הצעה להגדיל את סכום הניכויים, יש גם הצעה של
הכנסת השיטה המקובלת באגבליהו החזרה החם במקרה של התחייבות לתרום לפוסד
אחד במשך שבע שנים רצופות/ סכום מסוים.

חבר צאנ

באדיק הגבלת השחרור פסד לדפי בטוח, אך לא כן חרובות.
לדבריו, גם באמריקה אין הגבלה כזו. הממשלה צריכה להיות
מקובלת להגדיל את האזורים, כי ידם הוא פחותה לכל דבר טוב ומועיל. באד
שני, יקל הדבר בהרבה על האוצר בקשר עם הקצבותיו לסדר והרבות וכד'.

ג. גניחות אינו מסכים להצעה, כי שר האוצר - או הממונה על ידו -

יהיה קובע את המסדות שתורמות שירותיהם שנתרבות מסמ, מן

גניחות מצי, כי בעניני הודו הקבע הרבנות הראשית לארץ-ישראל בעניני

מסדות מסד - משרד העקרן בעניני ציונות ובנין הארץ - המנהלה הציונית,

מן גניחות מצי לאגביל את הסכום ל-400 ל"י.

ד. 12-13 עמ מצי לאגביל את הסך באופן החפז ולא בסכום, יש להחליט

את הגבול במרה שלא תפגע בהכנסות האוצר.

אשר לרשימת המסדות י"ע, לדעתו, ליצור רשימת מוסמכת בין

שר האוצר וועדה הכספית ובין לתת סכום נוספת לנציב האוצר להחליט במקרים

שאין לראות מראש.

ה. 17 עמ מצי את הקדמו, כי הממשלה תקבל על עצמה בעתיד הקדמו את

החוקת השירותים הפדאליים ומסדות התרבות, בינהיים בין

מסדות אלה בקבלים הפילו את העד הפדאלי את הממשלה, צדך, על-בין.

לאשר למסדות אלה להחזיק מעמד עד להסדר המפלגתי, מן דוקה מצי להגדיל את

הסכום המסודר עד 350 ל"י או עד 7.5% מהכנסת, בתנאי שהניכוד מהווה דן

מחצית התרומה.

מן דוקה מצי, כי את רשימת המסדות שתורמות שירותיהם שנתרבות

מסמ, יקבע נציב האוצר בהתייעצות עם ועדה משנה של ועדה הכספית.

ו. נפתלי מצי לשמוע קודם-כל מה יהיה החמסד בהכנסות האוצר לאחר הגבולת

הניכודים, כפי המוצע, את החמסד לה יהיה ניכוד - מצי מן

נפתלי להגדיל את הניכוד מ-200 ל"י ל-300 ל"י או ל-7.5% מהכנסת, בתנאי שזך

תהיה מחצית התרומה.

מן נפתלי מתנגד להצעה, כי ועדה משנה של ועדה הכספית הקבע

את רשימת המסדות כנ"ל, כי אין הוא רוצה שזה יהיה ענין של מקה-ומסכוד מפלגתי

זוהי שאלה צדני-סטרטיגית שאוצר צריך להתלית בה - ויצוי בהתייעצות עם ב"כ

המשרד הממשלתי הנובע בדבר.

ז. 21 עמ דורש, כי את החקלות הללו יתנו לכל הקרנות הצבוריות - או לאף

אחת מהן, ד"ר בדר מצי, כי המסדות להחליט בנדרון חתא ביד

הממשלה, בהתייעצות עם ועדה מרלכנסורית.

ח. הרצמלד מצטרף לדעתו של מן נפתלי - אךף ללא כל תנאי.

מן הרצמלד מצי, כי רשימת המסדות האוצר ע"י ועדה הכספית,

לאחר התובא לפניו הצעה בנדרון.

ט. 23 עמ מקבל את הדעה, כי יש להגדיל את סכום הניכודים ל-300 ל"י.

ד"ר טנה נוסח להתמיר יותר לגבי רשימת המסדות, יש בארץ

ריכודי משלוגי של חברות שונות לשם גבואה ולשם חיזוק השמעתן בתוגים שונים.

אם תהיה גישה ליברלית, יהיה בזה לא דן מסום המסד כמפי לאוצר, אלא אף גורם

שליש מבהינת הבריאות הצבורית, על-בין עומד ד"ר טנה בתוקף על-כך, כי קביעת

חריטה תהיה ביד האוצר.

י. הרצמלד מדגיש, כי לפני אומדנה מסמ ציודר תחבטא הצעה מן נפתלי להגדולת

הניכוד ל-300 ל"י בסכום של 400-500 אלף ל"י.

הנחה משמעה מסמ לחשוב, כי בכל ארצות העוליים אין תגבולת לניכוד

הזה, אין אף ארץ אחת שאין תגבולת כזו - אך יש ארצות שניכודי מסום זה כלל אינן

בנוסף למעשה, פירוש הדבר - העברת חלק ידוע מהכנסות המדינה לרשות אנשים או פרטיים, לחלוקתו. במקרה כזה יכול לקרות, כי חלק מהתוצרים יועברו לסוג ידוע של מוסדות, תכל בהתאם לרצון התורמים. למעשה, מוצא ע"י כך חלק ידוע של הכנסות המדינה מרשות הדימוקרטיה של הכנסת, אמנם, יש כוח גם בדחיפה, כי הדבר נותן דחיפה לתרומות, אולם, זה עלול לפגוע קשה במינימום של ההכנסה של המדינה, אי אפשר להגדיל מן הדמיציה את חלק התרומות, במיוחד, למוסדות כג"ל.

ד"ר ברגמן דואר במקורה זה הפטר של חצי מליון עד מליון ל"י, כי אפשר לחזיק, ש-50% מהשכר הסטטי משתמשים בזכות זו לניכויים.

מבחינה לביטלטיביה אי אפשר להתאונן על חוק, שנכנס לקרקע אך אשקד ואשר לאף אחד מתושבי הארץ אין עדיין ניכיון בו. בצד שנה, אם הניכיון לא יצליח, אפשר יהיה לדרוש את הניכיון החוק.

ד"ר ברגמן מודה בגד הדעה שתובעת ע"י ד"ר כדר, כי ישנה באוצר דחיפה מלגתית בקשר עם חברת המוסדות, כל מוסד ששנה עד כה קבל את החכרה המבוקשת, פרט למוסד ירושלמי אחד, שהוצאת הנבייה שלא עלו על 50%.

ד"ר ברגמן מבקש לא לבטל את החלטה מועצת המדינה הזמנית, כל עוד לא נרכש הניכיון בשטח זה.

בנוגע לתזורה השט במקרה אל החסיכות לתרום תרומות למוסד מקיים בכסף שבע שנים, כנהוג באנגליה, לא לבטל בדרך, אם הדבר אפשרי גם פה יש לבדוק את הדבר לפני קבלת החלטה כלשהי.

ג. גמלי לאחר קבלו השוכה לשאלתו מיכר החמש בהכנסה עם הגדלה הניכוי, בא לידי מסקנה לומר על הצעותיו.

אך למען הקהיד לבוא, אין לקשור ברבע זה קשר אמיץ בין הניכוי הכללי של 200 ל"י ובין איזו הוטפה מיוחדת במחיל תרומות, יש בכל זאת להבדיל בין מי שצוטה בטוח חיים לטובה עצמו ומשתתף ובין מי שנותן תרומות לטובה הכלל.

ס. רוזן אינו מקבל את האומדנה של ד"ר ברגמן, במילוי 50% משלמי המטות מבצלים את הזכות של ניכויים אלה, לרעהו, לכל חידור 20% משתמשים בזכות זו.

צריך לחיות תקנון מאושר ע"י ועדה הכמסים בדבר המוסדות שי"חנז בזכות זו.

מר רוזן מבטל את הצעתו הקודמת בדבר ניכויים עד 350 ל"י, ומציע מחדש ניכויים למטרות זו עד 300 ל"י, או 7.5% מההכנסה, במקרה שהתרומה עולה על 300 ל"י, אם זו תצויה התרומה.

חוב שאג מציע להבדיל את הניכויים עבור בטוח וקרן המבוליים ל-100 ל"י ועל תרומות למוסדות חסד וכו' לא להסיל כל הגבלה.

בקשר עם דחיפת המוסדות, תוך חרב שאג בהצעה ד"ר סג, ישנם מוסדות מיכטיביים, המוציאים ברפאות כמסים מן האבוא והגורמים נזק למוסדות רציניים. יש להשאיר את הבקרת בידי משרד האוצר, שיחיעץ בכל מקרה עם המשרד הנוגע בדבר.

ד"ר ברנבאטי מביע את סמכותו לבני החשבון של ד"ר ברגמן.

השאלה, אם מן הצדק הוא דוקא עכשיו להמחית את היקף המסך המופנה ע"י הקרנות הלאומיות לבני הארץ, דורשת העמקה. כד"י לבייין, כי

האגפים העוסקים באיסוף הכספים בגד בלאי דאגה, אם כי הדבר שינוי ניתן עדיין להוכחה. האם מן התכנסת יחיה, בזמן שמדובר על הקצבת אחד גדול וכולל של בנין הארץ, לתמיכת את המקורות האלה (מן הברזבאצו אין מתחייבת אותם, אלא של א מבדילים אותם).

אם אשר לבטל את הרעיון של התחייבות לשכר שנים, יתכן, כי דוקא כאן יכול להתקבל רעיון זה, ועל-כן הובהר ללמוד את השאלה, זהו גם אפשרי טוב להגדלת התרומה הגדולה. ד"ר ברזובסקי מציע לבקש את שר האוצר לבקש את השאלה ולהביא הצעה בגדון.

אשר לקביעת הרציונה, מדובר ד"ר ברזובסקי בגד תכנסת כל מיני גורמים, פרט למשרד האוצר.

ה. ברזובסקי מציע לדחות את ההצעה בדבר הגדלת הניכויים עד לאחר שקול דעה נוסף במשרד האוצר.

ד"ר ברזובסקי כי הצעה הרב שאג בדבר ניכוי 100 ל"י לבטוח וקרן הבטולים, פירושה הטלה מעמסה יותר גדולה על העומד, שלא ייתנה מתחייבות ניכוי כל דמי הבטוח ודמי הבטולים של מתיישב עם התכנסת.

ניכויים בחקבלה הצעה מר פרזובסקי, הדורשת במשרד האוצר ל"י את השאלות שהעוקרו בוודא בקשר עם הגדלת סכום הניכויים למוסדות בטוח, קרן הבטולים והרומות, וכן את פעיון המרות הניכויים של התרומות ושל דמי הבטוח, ולהביא בשבוע הבא הצעות בגדון.

לאחר הצבעה נדחתה ההצעה בדבר שינוי הסדר הקיים בקביעת רשימת המוסדות שבהם ניכויים אלא ע"י משרד האוצר במתייעות עם ועדה. מר רוקח שומר לו המתחייבות בגדון.

כן נדחתה ההצעה, בדבר פטוח סכום שטרד האוצר בעמדות כי כל פנוד הדוצה ליתנות מתמיכה זו, צריך להביא את בקשתו ע"י מוסד דתי - דרך הרבנות הראשית או משרד הדתות מוסד של טעו - דרך משרד הסעד מוסד לבנין הארץ / דרך החנהלה הציבורית.

בחקבלה הצעה מר י. רוקח, לפיה תבקש הועדה במשרד האוצר להכין תקנון, שיובא לאיסוף ועדה הכספים, אשר יקבע את התאריך האחרון של תגשת בקשות ע"י מוסדות לניכוי תרומותיהם מתיישב המס. הבקשות האושרות עך טעם אחת בשנה תקציבית, החקנון יקבע גם את הסעיפים בקשר לבקרת הכספים בטוח זה.

ג. איסוף פתו ערבות למרבנות היהודית

שר האוצר מוסר, כי חנהלה הסוכנות היהודית נמצאת במצב קשה ביותר בקשר עם פחנות העוליות. עדיין מתנהל הפו"ם בינה ובין הממשלה בדבר החובות. חנהלה הסוכנות פנתה ביניהם לבנק אנגלו-פלשהיבה בבקשת הלוואה.

שר האוצר מבקש מאת הועדה הסכמת למתן ערבות הממשלה לסוכנות היהודית לקבלת הלוואה מאת בנק אנגלו-פלשהיבה בסך של חצי מיליון ל"י עד סוף שנת 1949.

טורף שנת 1949.

א. גז-אליעזר כשייך, כי ועדת הכספים טרם דנה בענין הכספי שייך הממשלה ובין הסוכנות היהודיות. קשה לדעת בענין, אם יש להכיר בחובות שנקטו שלא ע"י ועדת הכספים ועוד לפני גירמתן, ועדת הכספים, החייבת לדון בכספי משלמי הכספים, החייבת גם לדעת על היתם הכספי שבין הממשלה וכל מיבי מוסדות, דאמיליו הסוכנות, ובדיוק כמו שנקטו הרבה הלואות תמו קום ה ועד חזו בלי ידעתה, הקשה הממשלה גם זאת המעט בלי ידעתה הועדה.

ש. האונזר מודיע, כי הוא יבנה לוועדה את כל שאלת החובות לסוכנות לאחר שייגמד הכירוד בין הממשלה ובין הסוכנות, בינתיים, בכדי למנוע דעזועים, מבקש שר האוצר את אישור הועדה לסתן הערבות ככ"ל, אם החלואה תלך ברובה לסידור העוליסבבתנות ושחרודם מהמחנות.

מ. רוקח שואל, מאיזה סעיף ישתלם הכסף זה, במקרה שהאוצר יאסוך לסלק את חובו.

מר רוקח משיע לתת ערבות עד למליון ל"י.

א. מרדכי זמ, מרומקלים להצעה מר רוקח.

סיכומים ועדת הכספים בחליטה לתת דמות לשר האוצר לסתן ערבות לסוכנות היהודית לא"י בנובה עד 1 מיליון ל"י, בתנאים שהיא יפאז אותם לסובים ביוזרה.

שד ישיבת הועדה לשכר הבא

- יום ב' (1.8.49) - ישיבת המליאה: בבקר בשעה 10.00 ובערב בשעה 8.30
- ישיבת ועדת המשנה: בשעות אח"צ.
- יום ג' (2.8.49) - ישיבת המליאה: בערב בשעה 8.30
- ישיבת ועדת המשנה: בשעות אח"צ
- יום ד' (3.8.49) - ישיבת המליאה: בבקר בשעה 10.00